

VLAAMSE GEMEENSCHAP

AMV/000141897/1000/B

BESLUIT VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR, HOUDENDE UITSpraak OVER HET BEROEP AANGETEKEND TEGEN DE BESLISSING NR. 33011/423/1/A/1 VAN 23 MAART 2006 VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN WEST-VLAANDEREN, HOUDENDE HET VERLENEN VAN DE VERGUNNING AAN DE BVBA BIOMASSA CENTRALE IEPEER, BARGIESTRAAT 2, 8900 IEPEER, OM EEN VERGISTINGSINSTALLATIE, GELEGEN TE 8900 BOEZINGE (IEPER), BARGIESTRAAT 2, TE EXPLOITEREN.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij de decreten van 7 februari 1990, 12 december 1990, 21 december 1990, 22 december 1993, 21 december 1994, 8 juli 1996, 21 oktober 1997, 18 mei 1999, 3 maart 2000, 9 maart 2001, 21 december 2001, 18 december 2002, 16 januari 2004, 6 februari 2004, 26 maart 2004 en 19 mei 2006;

Gelet op het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering en bij het decreet van 18 mei 1999;

Gelet op het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne; zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, zoals laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006;

Gelet op het ontvankelijk bevonden beroep van 28 april 2006 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, Stationsstraat 110, 2800 Mechelen, tegen de beslissing nr. 33011/423/1/A/1 van 23 maart 2006 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het verlenen van de vergunning, voor een termijn verstrijkend op 23 maart 2026, aan de BVBA Biomassa Centrale Ieper, Bargiestraat 2, 8900 Ieper, om een vergistingsinstallatie voor het verwerken van reststromen uit de voedingsindustrie en de agrarische sector, met een capaciteit van 120.000 ton biomassa per jaar, gelegen te 8900 Boezinge (Ieper), Bargiestraat 2, op de kadastrale percelen, afdeling 8, Sectie B, perceelnummers 0868/c en 0870/d, omvattende:

- de lozing van maximum 625 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de riolering;
- de lozing van maximum 1.800 m³/jaar ongezuiverd bedrijfsafvalwater in de riolering;
- de lozing van maximum 6 m³/uur, 130 m³/dag en 40.810 m³/jaar gezuiverd bedrijfsafvalwater in de RWA naar het Ieperleekanaal;
- 2 bovengrondse tanks van elk 995 m³ voor de opslag van een mengsel van dierlijke mest, organische industriële reststromen (filtercake), voedselrestanten, slachtafval (maximum 500 ton op jaarbasis);
- 1 bovengrondse tank van 100 m³ voor de opslag van 100 ton plantaardig vet;
- de mechanische behandeling van de afvalstoffen (verwijdering zand/stenen en vermalen)- 2 mengers van elk 25 kW;
- de biologische behandeling (vergisting) van de afvalstoffen, bestaande uit:
 - een ondergrondse storttank van 152 m³;
 - 6 hygiëniserietanks van elk 37 m³;
 - 2 vergistingstanks elk 2.985 m³;
 - 2 navergistingstanks van elk 2.356 m³;
 - 1 ontzwavelingstank van 22 m³;
 - 2 nitrificatiereactors van respectievelijk 1.700 m³ en 860 m³;
- de opslag van biobrandstof (pellets) 2 x 36 m³;
- een decanteercentrifuge van 45 kW;
- een drooginstallatie (ventilatoren) van 99 kW;
- een pelletizer van 90 kW;
- een MVR indampinstallatie van 250 kW;
- circulatiepompen van 50 kW, een centrale afzuigventilator van 25 kW;

AMV/141897/1000/B

- een biofilter;
- 3 gasmotoren met generator van elk 1.100 kW;
- 3 transfo's van elk 1.500 kVA;
- 4 compressoren van respectievelijk 100 kW, 16 kW, 40 kW en 50 kW;
- de opslag van acetyleneegas in flessen (4 x 150 l);
- de opslag van 1.800 m³ biogas boven (na)vergistingstanks;
- de opslag van schadelijke, irriterende of corrosieve stoffen:
 - een bovengrondse opslagtank van 20 m³ voor de opslag van 30 ton salpeterzuur of 36 ton zwavelzuur;
 - een bovengrondse opslagtank van 20 m³ voor de opslag van 30 ton kaliumhydroxide;
 - 1.000 kg polymeren;
 - 270 kg Bulab (voor koeltoren);
 - 1.150 kg natriumhypochloriet;
- een labo;
- een bovengrondse opslagtank met kunstmest (NPK mineralen-concentraat) van 995 m³ (1.500 kg);
- een stoomvat (462.000 l);
- warmtewisselaars (1.335 l);

Gelet op het attest bedoeld in artikel 31, § 4 van titel I van het VLAREM waaruit blijkt dat de voormelde beroepen beslissing aan de adviesverlenende overheidsorganen werd verzonden op 31 maart 2006;

Gelet op het feit dat voormeld beroep werd ontvangen op 2 mei 2006 en ontvankelijk werd bevonden op 13 juni 2006;

Gelet op het feit dat voormelde beroepsindiener de volgende aanspraken doet gelden:

- uit ervaring is gebleken dat de indirecte droging van de dikke fractie in de droger met behulp van de warmte van de rookgassen, onvoldoende is;
- er worden vragen gesteld bij de energiebalans: bij het vergisten wordt energie uit de aangevoerde stromen gehaald; nadien wordt er terug energie ingebracht bij het drogen en het transporteren van stroom; daarna wordt er in de electriciteitscentrale terug energie uit gehaald;
- de vermelde ingangsstromen zijn (materiaal)recycleerbaar;
- een dergelijke vergisting is een vorm van materiaalrecyclage; indien, conform aan het VLAREA, voldaan wordt aan de

AMV/141897/1000/B

voorwaarden, wordt een keuringsattest verkregen en verliest deze stroom het afvalstatuut en wordt secundaire grondstof; het resulterende product kan als meststof of bodemverbeterend middel afgezet worden;

- het digestaat dat bij de vergisting ontstaat, blijft een afvalstof zolang geen keuringsattest werd toegekend;
- niet alleen de installatie op zich dient bekeken te worden, maar ook de afzet van de afvalstoffen;
- de piste die gevolgd zal worden (vergisting gevolgd door verbranding), is een laagwaardiger vorm van verwerken ten opzichte van vergisting gevolgd door het gebruik van de resulterende stoffen in de landbouw;
- voor de omzetting van de dunne fractie in kunstmest, dient voldaan te worden aan de geldende federale normering, anders blijft de dunne fractie een afvalstof;
- er bestaan geen federale productnormeringen voor 'biobrandstof' voor vaste installaties; bijgevolg wordt de verbranding van deze fractie beschouwd als afvalverbranding;
- een aantal stromen die vergist zullen worden, vallen onder het verbrandingsverbod (artikel 5.4.2. van het VLAREA); door verbranding van de dikke fractie wordt dit verbrandingsverbod omzeild;
- wat de verwerking betreft, dient een keuze gemaakt te worden:
 - enerzijds kan de piste van recyclage gevolgd worden waarbij de inputstromen dienen te voldoen aan het VLAREA en waarbij het outputmateriaal kan afgezet worden in de landbouw;
 - anderzijds kan de piste van verbranding gevolgd worden waarbij de inputstromen niet dienen te voldoen aan het VLAREA, maar alle eindstromen dienen verbrand te worden;

de exploitant wil een brandstof produceren uit afvalstoffen die perfect kunnen gerecycleerd worden en die een bestemming kunnen krijgen als meststof of bodemverbeterend middel;

Gelet op het horen op 26 juni 2006 door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van de aanvrager, die bij dit horen inzonderheid de argumenten van beroeper poogt te weerleggen en een aanvullende nota overhandigt:

- de geplande activiteit is het verwerken van afval tot producten die geen afval meer zijn;
- de afvalproducten die de exploitant aanvraagt, zijn alle subrubrieken van de rubriek 2.2 'opslag en nuttige toepassing van afvalstoffen' en geen subrubrieken van 2.3 'opslag en verwijdering (zoals verbranding) van afvalstoffen';
- de eindproducten zijn geen afval omdat zij het resultaat zijn van een vergunde voorbehandeling en omdat alle producten finaal een legale aanwending kennen;

- het digestaat is een tussenstap, een tijdelijke stroom die niet los kan gezien worden van de verdere tussenstappen die gezet worden om finaal tot een aantal producten te komen; het is niet de bedoeling om het digestaat in eindbestemming te gebruiken als secundaire grondstof;
- de exploitant ontdoet zich niet, moet zich niet ontdoen of is niet van plan zich te ontdoen van haar biobrandstof, dus het is geen afvalstof; de biobrandstof is immers het doel van de verwerking en wordt als economisch waardevol ervaren;
- afvalstoffen kunnen het statuut van afvalstof verliezen en geheel of gedeeltelijk opgewaardeerd worden tot stoffen via twee wegen:
 - o hetzij door hun verwerking in een recyclagebedrijf dat regelmatig vergund is;
 - o hetzij door aanwending tot secundaire grondstof van het VLAREA;
- er is geen sprake van het feit dat de exploitant artikel 5.4.2 van het VLAREA 'het is verboden om de volgende afvalstoffen te verwerken door verbranding in een in het Vlaams Gewest gelegen inrichting: 1° selectief ingezamelde stromen die in aanmerking komen voor materiaalrecyclage', omzeilt; de aanwending van de biobrandstof gebeurt niet in België, maar in Nederland; het gebruik van de biobrandstof heeft tot doel energie op te wekken en is aldus een nuttige toepassing; de calorische inhoud van de biobrandstof is 13.000 kJ/kg, dus meer dan 11.500 kJ/kg;
- wanneer verwerkingsplichtige mest mee verwerkt wordt in de vergisting, dan moet op zijn minst een aandeel van het eindproduct geëxporteerd worden buiten Vlaanderen aangezien de definitie van mestverwerking uit het mestactieplan stelt dat de nutriënten niet meer op Vlaamse grond kunnen afgezet worden;
- volgens het uitvoeringsbesluit organisch-biologisch afval kan het eindproduct van de verwerking enkel op Vlaamse cultuurgrond gebruikt worden als het een mineralenarm en humusrijk eindmateriaal oplevert en wordt de export van mineralenrijke secundaire grondstoffen bevorderd;
- in 2002 werd aan BioPower CVBA een vergunning verleend om 'biobrandstoffen' (varkensmest, kippen- of rundveemest, biomassa, organisch-biologische stoffen afkomstig van afvalstromen) te verbranden met behulp van een wervelbedoven; in dit dossier gaf de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij wel positief advies;
- de installatie draagt bij tot de realisatie van de Vlaamse doelstelling dat namelijk tegen 2010 6% van het elektriciteitsverbruik afkomstig moet zijn van hernieuwbare energiebronnen;

AMV/141897/1000/B

Gelet op het gunstige advies van 20 juni 2006 van de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid;

Gelet op het advies van 20 juni 2006 van de Vlaamse Milieumaatschappij;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 20 juni 2006 van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 21 juni 2006 van de afdeling Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het gunstige advies van 22 juni 2006 van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het ongunstige advies van 23 juni 2006 van de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;

Gelet op het ongunstige advies van 26 juni 2006 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie;

Gelet op het aanvullende verslag van 10 juli 2006 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;

Gelet op het aanvullend schrijven van de exploitant van 21 november 2006; dat met dit schrijven een veiligheidsstudie, een geurstudie, een afname-overeenkomst voor de

AMV/141897/1000/B

biobrandstofpellets en een kopij van de stedenbouwkundige vergunning wordt overgemaakt;

Gelet op de mail van 30 november 2006 van de veiligheidsdeskundige ter verduidelijking van de veiligheidsstudie;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is deels in een gebied voor milieubelastende industrie en deels in reservegebied voor industriële uitbreiding volgens het gewestplan 'Ieper-Poperinge', vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is op een afstand van circa

- 500 meter van een woongebied met landelijk karakter;
- 1.000 meter van een woonuitbreidingsgebied;
- 1.000 meter van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is in het Bijzonder Plan van Aanleg 'Ieperleekanaal uitbreiding III, artikel 17' van 1 juni 1994 en 'Ieperleekanaal Uitbreiding II, artikel 17' van 26 september 1991 in een industriezone van regionaal belang;

Gelet op het feit dat de dichtstbijgelegen vreemde woning zich bevindt op meer dan 200 meter van de inrichting;

Overwegende dat het advies van 22 juni 2006 van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen het volgende vermeldt:

'De aanvraag betreft een nieuwe biomassacentrale, volgens het gewestplan Ieper-Poperinge, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979, gedeeltelijk gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie en gedeeltelijk in een reservegebied voor industriële uitbreiding. Verder situeert het betreffende terrein zich in het bijzonder plan van aanleg 'Ieperleekanaal uitbreiding III', goedgekeurd bij ministerieel

besluit van 1 juni 1994, in een industriezone voor regionaal belang.

Het bijzonder plan van aanleg is van recentere datum dan het gewestplan. Bijgevolg dient de inrichting getoetst te worden aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg.

In toepassing van het voormelde bijzonder plan van aanleg werd een zoneringsplan opgemaakt, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 6 juni 1994. De betreffende inrichting is volgens dit zoneringsplan gesitueerd in zone 2 'Regionale bedrijvenzone'. Voor deze zone gelden onder andere de volgende voorschriften:

- de gronden zijn bestemd voor industriële bedrijven;
- (...);

Door de bestendige deputatie werd op 31 maart 2006 een milieuvergunning klasse 1 verleend, voor het exploiteren van de betreffende biomassacentrale met een capaciteit van 120.000 ton biomassa per jaar (...)

Tegen de voormelde beslissing werd door OVAM beroep aangetekend onder meer met betrekking tot de gekozen verwerkingsmethode van de afvalstromen. Dit aspect heeft geen weerslag op elementen van ruimtelijke ordening.

Uit inlichtingen van de Stad Ieper blijkt dat voor de betreffende inrichting een aanvraag voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning werd ingediend. Er werden bijkomende plannen gevraagd door de Stad Ieper en momenteel is nog geen stedenbouwkundige vergunning afgeleverd. De betreffende bouwaanvraag zal nog voor advies worden voorgelegd aan de afdeling ROHM West-Vlaanderen;

Volgens de inlichtingen van de Stad Ieper komen in de onmiddellijke omgeving van het bewuste terrein gelijkaardige bedrijven voor en zijn in de onmiddellijke omgeving enkel bedrijfswoningen aanwezig.

Binnen een straal van 500 meter rond het betreffende terrein situeren zich een agrarisch gebied, een gebied voor milieubelastende industrie, een reservegebied voor industriële uitbreiding en het Ieperleekanaal.

De beoogde inrichting is gesitueerd in de geëigende zone volgens het van toepassing zijnde bijzonder plan van aanleg. Voor zover kan worden afgeleid uit de in het dossier aanwezige documenten en plannen en uit het onderzoek van de afdeling ROHM West-Vlaanderen is de beoogde inrichting in overeenstemming met de voormelde stedenbouwkundige voorschriften. Bijgevolg wordt terzake door de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen een **gunstig advies** gegeven.

Het voorstellen van de voorwaarden, nodig om de hinder van de inrichting te beperken tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau, behoort tot de bevoegdheid van de afdeling Milieuvergunningen.';

AMV/141897/1000/B

Overwegende dat bijgevolg vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het een afvalverwerkend bedrijf betreft gespecialiseerd in de vergisting van reststromen uit de voedselindustrie en de landbouw;

Overwegende dat de volgende reststromen zullen verwerkt worden:

- dierlijke mest afkomstig uit varkens-, pluimvee- en rundveebedrijven uit de streek;
- slachtafval afkomstig van slachterijen (categorie 3);
- plantaardige vetten afkomstig van de voedingsmiddelenindustrie;
- organische industriële stromen (filtercake) van de voedingsmiddelenindustrie;
- voedselrestanten afkomstig van supermarkten (voormalige voedingsmiddelen);

Overwegende dat de biomassa zal opgeslagen, gepasteuriseerd en vergist worden; dat het biogas uit de vergister als brandstof zal aangewend worden voor de productie van elektriciteit en warmte door verbranding; dat het overschot aan elektriciteit zal teruggeleverd worden aan het net; dat de vergiste biomassa zal worden gescheiden in een dikke en dunne fractie door middel van een decanteercentrifuge; dat de dikke fractie nadien wordt gedroogd en gepelletiseerd tot 'biobrandstof'; dat de dunne fractie door een conversieproces wordt geleid; dat ze nadien wordt ingedampt tot een NPK-concentraat;

Overwegende dat de gedroogde 'biobrandstof' (pellets) wordt geleverd aan elektriciteitscentrales; dat de "biobrandstof" derhalve verwerkt zal worden in een meeverbrandingsinstallatie; dat het NPK-concentraat wordt afgevoerd als 'kunstmest';

AMV/141897/1000/B

Overwegende dat in eerste aanleg vergunning werd verleend voor 20 jaar; dat de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij hiertegen in beroep gaat;

Overwegende dat in het bestreden besluit, omwille van de opslag van biogas, een veiligheidsstudie wordt opgelegd; dat in de bijzondere voorwaarde wordt vermeld dat deze studie dient uitgevoerd te worden alvorens de installaties in gebruik worden genomen; dat dit in het bestreden besluit gemotiveerd wordt door de vaststelling dat het risico voor de omgeving onvoldoende ingeschat kan worden;

Overwegende dat op 21 november 2006 de exploitant een aanvullende geurstudie en veiligheidsstudie overmaakt;

Overwegende dat de geurstudie een geurdispersiemonitoring betreft van de inrichting; dat deze monitoring wordt uitgevoerd op basis van meetgegevens van een gelijkaardige installatie te Nederland; dat de 98-percentielscontour voor $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$, dit is de contour waarbinnen 2% van de tijd op jaarbasis geurimmissie-concentraties worden bekomen van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ of meer, zich uitstrekt tot op een afstand

- van ongeveer 800 meter in noordoostelijke richting ten opzichte van het bedrijf;
- van ongeveer 620 meter in oostelijke richting ten opzichte van het bedrijf;
- van ongeveer 430 meter in westelijke richting ten opzichte van het bedrijf;

dat binnen deze geurcontour van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ geen woongebied of woongerelateerd gebied gelegen is, alleen industriegebied, reservegebied voor industriële uitbreiding en agrarisch gebied; dat de monitoring bovendien wordt uitgevoerd op basis van meetgegevens van een installatie te Nederland die wel 1,5 keer de verwerkingscapaciteit van de betreffende inrichting heeft (verwerking van 180.000 ton biomassa in Nederland terwijl het in Ieper een verwerking is van 120.000 ton biomassa) zodat in werkelijkheid voor de betreffende inrichting de 98-percentielscontour voor $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ of meer nog kleiner zal zijn; dat de norm $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ een strenge norm is; dat dit namelijk de hoeveelheid van een geurmengsel is die, verdeeld in 1 m^3 geurvrije lucht, door 50% van een panel waarnemers wordt onderscheiden van geurvrije lucht; dat bijgevolg kan besloten worden dat eventuele geurhinder van het bedrijf onder een aanvaardbaar niveau zal blijven;

Overwegende dat de veiligheidsstudie de specifieke situatie voor de betreffende inrichting behandelt; dat 3 scenario's vermeld worden in verband met de navergistingstanks;

Overwegende dat in het eerste scenario de continue uitstroming van gas uit de navergistingstank door een gat met een effectieve diameter van 10 mm bekeken wordt (een lekkage door een gat van 10 mm); dat in dit geval een gat in de 2 membranen vereist is waarbij het kleinste gat 10 mm diameter moet hebben; dat dit bij een overdruk in de navergistingstank van 1,5 mbar zou gebeuren alhoewel deze kleine overdruk vrijwel geen drijvende kracht voor uitstroming is; dat dit een fakkelbrand zal geven die geen effecten heeft op de omgeving; dat de faalfrequentie in dit scenario 10^{-4} per jaar per navergistingstank is;

Overwegende dat in deze studie scenario 2 de continue uitstroming van gas van de gehele inhoud in 10 minuten bij een constant uitstroomdebiet is; dat bij directe ontsteking een fakkelbrand wordt verondersteld die 10 minuten duurt; dat bij indirecte ontsteking een wolkbrand wordt verondersteld die terugslaat naar de tank en daarna een fakkelbrand wordt op een hoogte van 12 meter (hoogte van de betonnen bovenrand van de navergistingstank); dat de faalfrequentie in dit scenario 5×10^{-6} per jaar per navergistingstank is; dat in het slechtste geval, namelijk bij zeer stabiele meteorologische omstandigheden (F2) de effectafstand 44 meter is en dus buiten de erfgrans van de betreffende inrichting; dat hier echter in ogenschouw moet genomen worden dat op maaiveldniveau geen LEL-waarde wordt bereikt en dat de wolkbrand op een hoogte van 12 meter plaatsvindt; dat, aangezien het methaan vrijkomt op een hoogte van 12 meter en zelf ook een licht gas is, de gaswolk niet op de grond zal terechtkomen; dat er dan ook nog een ontsteking zou moeten zijn om een wolkbrand te krijgen; dat mensen die zich op de grond bevinden, hoe dan ook niet lethaal zullen getroffen worden; dat dus weliswaar de maximale effectafstand in het slechtste geval wel groot is (44 meter), doch dat het risico voor mensen beperkt is;

Overwegende dat het derde scenario, waarbij de gehele inhoud van de tank instantaan vrijkomt, niet meegenomen wordt aangezien bij een overdruk van 1,5 mbar het fysisch niet

AMV/141897/1000/B

voorstelbaar is dat 2 membranen instantaan volledig scheuren over de volledige diameter van de navergistingstank (17 meter diameter);

Overwegende dat voor de bepaling van het risico scenario 1 en 2 worden meegenomen en de risicointour bepaald wordt door de warmtestraling van de fakkels; dat de risicointour van 10^{-6} voor deze 2 scenario's binnen de terreingrens ligt;

Overwegende dat op 19 oktober 2006 de code van goede praktijken inzake risicocriteria voor externe mensrisico's van Seveso-inrichtingen door de minister werd bekrachtigd; dat hierin vermeld wordt dat de plaatsgebonden isorisicocontour van 10^{-5} (de overlijdenskans ten gevolge van een ongeval bij een inrichting is groter dan éénmaal per 100.000 jaar) de grens van de inrichting niet mag overschrijden; dat de plaatsgebonden isorisicocontour van 10^{-6} (de overlijdenskans ten gevolge van een ongeval bij een inrichting is groter dan éénmaal per 1 miljoen jaar) de grens met een woongebied niet mag overschrijden; dat de plaatsgebonden isorisicocontour van 10^{-7} (de overlijdenskans ten gevolge van een ongeval bij een inrichting is groter dan éénmaal per 10 miljoen jaar) de grens met een gebied met kwetsbare locatie (zijnde een gebied waarop zich een school, een ziekenhuis of een rust- of verzorgingsinstelling) niet mag overschrijden;

Overwegende dat uit de hierboven vermelde veiligheidsstudie en de ligging van de inrichting (500 meter van een woongebied met landelijk karakter, 1.000 meter van een woon-uitbreidingsgebied, 1.000 meter van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, dichtstbijgelegen vreemde woning op meer dan 200 meter van de inrichting) duidelijk wordt dat voldaan wordt aan de code van goede praktijken inzake risicocriteria voor externe mensrisico's van Seveso-inrichtingen door de minister op 19 oktober 2006 bekrachtigd;

Overwegende dat bijgevolg kan besloten worden dat qua veiligheid en qua mogelijke geurhinder de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

AMV/141897/1000/B

Overwegende dat het beroep gaat over het feit dat de exploitant een brandstof wil produceren uit afvalstoffen die perfect kunnen gerecycleerd worden en die een bestemming kunnen krijgen als meststof of bodemverbeterend middel;

Overwegende dat eerst door verbranding van biogas energie (warmte en electriciteit) wordt geproduceerd; dat daarna bij het drogen van de dikke fractie tot 'biobrandstof' er terug energie in wordt gestoken; dat door middel van transport van deze 'biobrandstof' naar Nederland er nog eens energie in wordt gestoken; dat dan op een andere inrichting in Nederland deze 'biobrandstof' terug wordt verbrand ter productie van elektriciteit (energie); dat men zich bijgevolg vragen kan stellen over de energiebalans;

Overwegende dat voor de hierboven vermelde 'biobrandstof' geen productnormering bestaat en dus niet onder de federale wetgeving valt; dat bijgevolg deze 'biobrandstof' ressorteert onder de gewestelijke wetgeving; dat bijgevolg deze 'biobrandstof' een afvalstof blijft en geen secundaire grondstof is;

Overwegende dat overeenkomstig de ladder van Lansink het produceren van een secundaire grondstof uit een afvalstof prefereert op het verbranden van een afvalstof; dat bijgevolg in dit geval de omzetting van de biomassa in een secundaire grondstof als bodemverbeterend middel of meststof primeert;

Overwegende dat overeenkomstig het Vlaamse afvalbeleid in principe materiaalrecyclage de voorkeur verdient boven energetische valorisatie;

Overwegende dat anderzijds ook Vlaamse doelstellingen voor het aandeel hernieuwbare energie zijn vastgesteld;

AMV/141897/1000/B

Overwegende dat in de biomassacentrale enerzijds hernieuwbare energie wordt geproduceerd door de verbranding van het biogas uit de vergisting; dat de dikke fractie gedroogd wordt met de restwarmte van de gasmotor en omgezet wordt tot pellets die gebruikt worden als vervangingsbrandstof in elektriciteitscentrales; dat anderzijds de dunne fractie wordt omgezet tot een NPK-concentraat dat ingezet kan worden als een meststof of bodemverbeterend middel mits het bekomen van de nodige erkenningen; dat met het productieproces zelf en met de verwerking van de restproducten zowel aan de doelstellingen van het afvalbeleid als het energiebeleid voldaan wordt;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen,

B E S L U I T :

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep van 28 april 2006 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, Stationsstraat 110, 2800 Mechelen, tegen de beslissing nr. 33011/423/1/A/1 van 23 maart 2006 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het verlenen van de vergunning, voor een termijn verstrijkend op 23 maart 2026, aan de BVBA Biomassa Centrale Ieper, Bargiestraat 2, 8900 Ieper, om een vergistingsinstallatie voor het verwerken van reststromen uit de voedingsindustrie en de agrarische sector, met een capaciteit van 120.000 ton biomassa per jaar, gelegen te 8900 Boezinge (Ieper), Bargiestraat 2, op de kadastrale percelen, afdeling 8, Sectie B, perceelnummers 0868/c en 0870/d, omvattende:

- de lozing van maximum 625 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de riolering;
- de lozing van maximum 1.800 m³/jaar ongezuiverd bedrijfsafvalwater in de riolering;

AMV/141897/1000/B

- de lozing van maximum 6 m³/uur, 130 m³/dag en 40.810 m³/jaar gezuiverd bedrijfsafvalwater in de RWA naar het Ieperleekanaal;
- 2 bovengrondse tanks van elk 995 m³ voor de opslag van een mengsel van dierlijke mest, organische industriële reststromen (filtercake), voedselrestanten, slachtafval (maximum 500 ton op jaarbasis);
- 1 bovengrondse tank van 100 m³ voor de opslag van 100 ton plantaardig vet;
- de mechanische behandeling van de afvalstoffen (verwijdering zand/stenen en vermalen)- 2 mengers van elk 25 kW;
- de biologische behandeling (vergisting) van de afvalstoffen, bestaande uit:
 - een ondergrondse storttank van 152 m³;
 - 6 hygiëniserietanks van elk 37 m³;
 - 2 vergistingstanks elk 2.985 m³;
 - 2 navergistingstanks van elk 2.356 m³;
 - 1 ontzwavelingstank van 22 m³;
 - 2 nitrificatiereactors van respectievelijk 1.700 m³ en 860 m³;
- de opslag van biobrandstof (pellets) 2 x 36 m³;
- een decantercentrifuge van 45 kW;
- een drooginstallatie (ventilatoren) van 99 kW;
- een pelletizer van 90 kW;
- een MVR indampinstallatie van 250 kW;
- circulatiepompen van 50 kW, een centrale afzuigventilator van 25 kW;
- een biofilter;
- 3 gasmotoren met generator van elk 1.100 kW;
- 3 transfo's van elk 1.500 kVA;
- 4 compressoren van respectievelijk 100 kW, 16 kW, 40 kW en 50 kW;
- de opslag van acetyleneegas in flessen (4 x 150 l);
- de opslag van 1.800 m³ biogas boven (na)vergistingstanks;
- de opslag van schadelijke, irriterende of corrosieve stoffen:
 - een bovengrondse opslagtank van 20 m³ voor de opslag van 30 ton salpeterzuur of 36 ton zwavelzuur;
 - een bovengrondse opslagtank van 20 m³ voor de opslag van 30 ton kaliumhydroxide;
 - 1.000 kg polymeren;
 - 270 kg Bulab (voor koeltoren);
 - 1.150 kg natriumhypochloriet;
- een labo;
- een bovengrondse opslagtank met kunstmest (NPK mineralenconcentraat) van 995 m³ (1.500 kg);

AMV/141897/1000/B

- een stoomvat (462.000 l);
- warmtewisselaars (1.335 l),

wordt ongegrond verklaard.

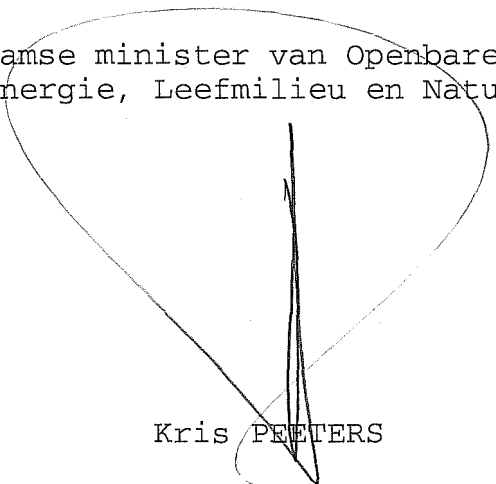
Art. 2. De bestreden beslissing nr. 33011/423/1/A/1 van 23 maart 2006 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen van bovenvermelde vergunning, voor een termijn verstrijkend op 23 maart 2026, aan de BVBA Biomassa Centrale Ieper, Bargiestraat 2, 8900 Ieper, om een vergistingsinstallatie, gelegen te 8900 Boezinge (Ieper), Bargiestraat 2, te exploiteren,

wordt bevestigd.

Art. 3. Dit besluit wordt genoteerd in de rand van het notulenboek van de bestendige deputatie tegenover de notulering van de bestreden beslissing.

Brussel, **- 9 MAART 2007**

de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,

Kris PEETERS